సిరింగి

రసజ్ఞ

చిమ్మచీకటైనా చిన్న కాంతి కిరణానికి లోకువే! కిటకిటలాడే థర్డ్‌క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఒదిగి కూర్చొని, కిటికీలోంచి తల బయటపెట్టి చీలిపోయే చీకట్లని చూస్తున్న శారద వదనంలో ఆశారేఖ తళుక్కుమంది. ఈ ఇంటర్‌వ్యూలో తను కృతకృత్యురాలైతే చదువు కొనసాగుతుంది. అపైన ఏదో మంచి ఉద్యోగమే దొరక్కపోదు, సంసారాన్ని ఆవరించిన నిరాశ తొలగిపోతుంది. అమ్మ, చెల్లెళ్ళు, తమ్ముడు—అందరూ కళకళలాడే ముఖాలతో ఆనందజ్యోతుల్ని వెలిగిస్తారు.

ఫోర్‌డౌన్ హౌరామెయిల్ చీకట్లని నెట్టుకుంటూ మరో ప్రపంచాన్ని చేరబోతున్నట్టు ఉత్సాహంగా చకచక ముందుకి సాగిపోతోంది.

'టికెట్ ప్లీజ్, టికెట్.'

థర్డ్‌క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్ పుష్పవిమానం. చీమకూడా చొరరాని చిట్టడకలాంటి ఆపెట్టెలో ఎలాగో సందు చేసుకొని టి.టి.ఇ. అభిమన్యుడులా చొరబడ్డాడు.

'టికెట్.'

రాత్రి పదిగంటలు దాటుతోంది. రకరకాల భంగిమల్లో సజీవచిత్రాల్లా ఉన్న ప్రయాణీకులు విసుక్కుంటూ టికెట్లు వెతుక్కొని ప్రదర్శిస్తుంటే, టి.టి.ఇ. చెకింగ్ పెన్సిల్‌తో వాటికి అలంకారాలు దిద్దుతున్నాడు.

'టికెట్ ప్లీజ్.'

శారద ప్రక్కన పెట్టిన హాండ్‌బ్యాగ్ కోసం చూసింది. ఆమె గుండె గతుక్కుమంది. గాభరాగా అటూ ఇటూ చూసింది. లేచి నిలబడ్డది. చీరె కుచ్చెళ్ళు దులిపింది. సీటుకింద చూసింది. ఆమె కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి.

'హాండ్‌బ్యాగ్ పోయిందండీ' కలవరపాటుతో అంది.

'ఎక్కడికిపోతుంది? సరిగా చూడండి.' టి.టి.ఇ. విసుక్కున్నాడు.

పక్కన ఉన్నవాళ్ళు ఆమెవైపు కుతూహలంగా చూశారు. కొందరు వెతుకుతూ సాయం చేయచూశారు.

'ఇంతకిముందు నా పక్కనే సీటుమీదే ఉందండీ.' అంది శారద గాభరాగా.

'పోయిన స్టేషన్లో, ఇక్కడనిలబడ్డ కుర్రాడు దిగాడు. ఇంకేం వాడిపనే అయి ఉంటుంది. వాడి చూపులుచూసి అప్పుడే అనుమానించాను'. ముతక దుస్తులు ధరించి ఈ వ్యవహారాన్ని గమనిస్తున్న ఒక వయసుమళ్ళిన వ్యక్తి ఆమాకిస్తున్న ధోరణిలో అన్నాడు.

'నెక్స్ట్ స్టేషన్లో రిపోర్టివ్వండి.' అన్నాడు టి. టి. ఇ.

'ఆఁ—రిపోర్టిస్తే మాత్రం దొరుకుతుంది! నీళ్ళధారే! డబ్బేమాత్రం ఉందమ్మాయ్?' విచారించాడు మరో ఆసామీ.

'సుమారు యాభై రూపాయిలుంటాయండీ. టికెట్టు కూడా అందులోనే ఉంది.' గద్గదికంగా అంది శారద.

టి. టి. ఇ. తనకిదేం పట్టనట్టు శ్రీశ్రీ గడ్డు తెరిచి, 'ఎక్కడికి వెడు

తున్నారు ?' అన్నాడు.

'భువనేశ్వర్' అంది శారద హీన స్వరంతో.

'ఎక్కడినించి వస్తున్నారు ?'

'రాజమండ్రి'.

టి. టి. ఇ. గెడ్డం తిరగేసి, నోటి లెక్క చేస్తున్న ధోరణిలో భ్రుకుటి ముడచి 'పంతొమ్మిదీ డెబ్బయి అయిదు ఇవ్వాలండీ.' అన్నాడు.

శారద నిలువునా వణికింది.

'లేదండీ. ఉన్న డబ్బంతా అందులోనే ఉంది. నా అడ్రసు ఇస్తాను. ఇంటికి వెళ్లింతరవాత ఎం. వో. చేస్తానండీ.' అంది శారద అమాయికంగా.

టి. టి. ఇ. ఆమెవైపు తేరిపార చూశాడు. ఏ బ్యూటీ ! కాని డ్యూటీ డ్యూటీయే !

'సారీ. వీల్లేదండీ. ఛార్జి ఇవ్వక పోతే వచ్చే స్టేషన్లో పోలీస్‌కి హేండోవర్ చెయ్యవలసి వస్తుంది.'

శారద కంపించింది.

'పోనీ ఈ రిస్ట్‌వాచీ తీసుకొని, ఛార్జి పోను మిగతా డబ్బివ్వండి.'

చేతికిగల రిస్ట్‌వాచీ తియ్యబోయిందామె.

'అది పోలీసువారు చూసుకుంటారు. నాకు సంబంధం లేదు.' అన్నాడు టి. టి. ఇ.

శారద నిస్సహాయంగా అతనివైపు చూసింది. కుడిచేతికి ఒక గాజు ఉంది.

'పోనీ ఈగాజు...'

'సారీ'

ఆమెకి ఏడుపు వస్తోంది. ఎవరైనా సహాయం చేస్తారేమోనని చుట్టూ చూసింది. ఏమనేం పట్టనట్టు అందరూ నోరు మెదపకుండా . చోద్యం చూస్తూ కూర్చున్నారు.

'మరెలా?' అంది శారద అమాయికంగా.

'వచ్చేది కుర్దారోడ్ స్టేషన్ అక్కడ ఎస్. ఐ. కి చెప్తాను.' అన్నాడు టి. టి. ఇ.

శారద భయంగా అతనివైపు చూసింది.

'ప్లీజ్ హెల్ప్‌మి.'

టి. టి. ఇ. షివల్రీ లేనివాడు కాదు. కాశీ మజిలీకథ లెన్నో అతని మనోవీధిలో గిర్రున తిరిగాయి. తెలుగు సినిమాల్లో, నవలల్లోని ప్రేమఘట్టాలూ వరసగా కళ్లముందు గోచరించాయి. దురదృష్ట వశాత్తూ తనకి పెళ్లయి పోయింది! ప్రయోజనం లేదు. పోనీ ఆమెని వదిలేస్తే భువనేశ్వర్‌లో ఆమె స్టేషన్‌దాటి ఎలా వెడుతోంది! అక్కడ పట్టుకుంటే తన ప్రమత్తత రికార్డులోకి ఎక్కుదూ! తన డ్యూటీ కుర్దారోడ్ స్టేషన్‌తో ఆఖరు. వచ్చే టి. టి. ఇ. తో చెప్తే!

'భువనేశ్వర్‌లో చుట్టాలు ఎవరైనా ఉన్నారా?'

'లేరండీ ఇంటర్వ్యూకి వెడుతున్నాను'

'ఇంటర్వ్యూనా? ఏ ఇంటర్వ్యూ!'

'బి. ఇడి ఇంటిగ్రేటెడ్ కోర్సుకి అప్లయి చేశానండీ. రేపు పదింటికి ఇంటర్‌వ్యూకి రమ్మని రాశారు' అంది శారద.

భువనేశ్వర్‌లో ఈమె డబ్బులేకుండా ఎలా నెట్టుకొస్తుంది? తిరిగి రాజమండ్రి వెళ్లటానికి డబ్బెక్కడినించి వస్తుంది? ఒకవేళ ఏదైనా అమ్మదలిస్తే మాత్రం ఆమెవల్ల ఔతుందా ! టి. టి. ఇ. ఆలోచనలో పడ్డాడు. పోనీ, తను సహాయం చేద్దామనుంటే, రోజు ఖర్చే అంతంత మాత్రం.

టి. టి. ఇ. మౌనం చూసి కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొంది శారద.

'రేపు ఇంటర్‌వ్యూకి వెళ్లకపోతే సీటు పోతుందండీ. తరవాత చాలా కష్టాలు పడాలండీ' ప్రాధేయపూర్వకంగా అందామె.

'ఇన్‌స్పెక్టర్‌గారూ, ఆడకూతురు అలా బతిమాలుతుంటే,విడిచిపెట్టెయ్యకూడదూ? మీ డబ్బెక్కడికిపోతుంది? ఇంటికి వెళ్లిం తరవాత పైసల్తో సహా మనీఆర్డర్ చేసేస్తుందిలెండి ఆ అమ్మాయి' శారద తరపున వకాల్తా పుచ్చుకొన్నాడు ఒక దయామయుడు.

'భువనేశ్వర్‌లో మీరు డబ్బు లేకపోతే అవస్థపడతారు. అదీకాక నేను విద్యుక్త ధర్మం నెరవేర్చక తప్పదు. ఈ రాత్రికి కుర్దారోడ్ స్టేషన్లో ఉండిపొండి. ఎస్. ఐ. గారితో మాట్లాడి ఏదో చేద్దాం' అన్నాడు టి. టి. ఇ.

'ఏదో చేద్దాం' అనే అతని మాటలు శారదకి కొండంత ధైర్యాన్నిచ్చాయి. చూస్తే ఇతను మంచివాడిలాగే ఉన్నాడు.

'దయచేసి రిస్ట్‌వాచీ అమ్మిపెడితే—'

'చూద్దాం.' అన్నాడు టి. టి. ఇ.

కుర్దారోడ్ స్టేషన్ వచ్చింది. టి. టి. ఇ. తో సహా శారద రైలు దిగింది.

'రండి' అన్నాడు అతను.

'ఏమండీ, ఈ రాత్రంతా పోలీస్ స్టేషన్లో ఉండాలా?' అంది శారద బెరుకుగా.

'దగ్గర్లో రైల్వే డాక్ బంగళా ఉంది. అక్కడ పడుకోవచ్చు. ఎవరి దగ్గరైనా అప్పు దొరుకుతుందేమో చూస్తాను. పొద్దున్నే భువనేశ్వర్ వెళ్లుదురుగాని. ఎంతో దూరంలేదు. బస్సులో వెళ్లొచ్చు. రాజమండ్రి వెళ్లగానే ఎం. వో చేద్దురు గాని.'

అతని మాటలు కర్ణరసాయనంగా వినిపించాయి ఆమెకి. కృతజ్ఞతతో అతడికి లోలోపలే నమస్కారం చేసింది.

'మీ సహాయం మర్చిపోనండీ. మరొకరైతే—' ఆమె వాక్యం పూర్తిచేయలేదు.

'ఫరవాలేదు.' అన్నాడతను.

శారదకి కొంచెం చొరవ కలిగింది.

'ఏమండీ, అయితే పోలీస్‌స్టేషన్‌కి వెళ్లక్కర్లేదుకదూ?'

టి.టి.ఇ. కొంచెం ఇరుకునపడ్డాడు.

'కాని డ్యూటీ ప్రకారం—'

'మీరు అప్పు ఇప్పిస్తానన్నారుగా. ఛార్జి చెల్లిస్తే ఇంక మీ విద్యుక్త ధర్మానికేం భంగం?'

అతను నవ్వాడు.

'సరే. స్టేషన్లోకి వెళ్లి వస్తాను. నా డ్యూటీ ఇక్కడితో ఆఖరు. ఇక్కడే ఉండండి. అన్నట్టు మీ పేరేమిటి?'

శారద చెప్పింది.

టి.టి.ఇ. త్వరత్వరగా టి.టి.ఇ. రూమ్‌లోకి వెళ్లాడు. శారదపోయిన ధైర్యం కూడతెచ్చుకుంటూ జనాన్ని చూస్తూ అలాగే నిలబడ్డది.

కొద్దినిమిషాల్లోనే అతను తిరిగి వచ్చాడు. వస్తూనే ఆమెచేతికి ఓ రసీదూ, కరెన్సీనోట్లూ, చిల్లరా ఇస్తూ అన్నాడు.

'ఓ యాభై దొరికాయండీ. పంతొమ్మిదీ డెబ్బయి అయిదు పోను, ముప్పయి ఇరవై అయిదు. చూసుకోండి.'

నేల నింగి

కృతజ్ఞతాభారంతో ఆమెతల వంగిందిః

'మీ ఋణం ఎన్నటికీ తీర్చుకోలేనండీ. దయచేసి మీ అడ్రసు ఇస్తారా!'

టి. టి. ఇ. కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా రైల్వేగైడ్‌లో ఓ మూల కాస్త కాగితం చింపి తనపేరూ, అడ్రసూ రాసిచ్చాడు.

'హలో గోపాల్' అంటూ అదే సమయంలో ఓ టి. సి. అతని బుజంమీద చరిచాడు.

'హలో బ్రదర్' అన్నాడు టి. టి. ఇ. గోపాల్.

'వీ రెవరు ?'

'తెలిసిన వారులే. డాక్ బంగళాలో రూమ్ ఖాళీగా ఉందా ?'

'ఆ' అంటూ టి. సి. అతనివైపు కొంచెం వింతగా చూసి నవ్వాడు. నవ్వుతూ శారదవైపు కొంచెం చులకనగా చూశాడు. అతని వైఖరి ఆమెకి నచ్చలేదు.

'రండి—డాక్‌బంగళా చూపిస్తాను.' దారితీశాడు గోపాల్. శారద అతన్ని అనుసరించింది.

దారి సరిగాలేదు. డొంకలా ఉంది. చుట్టూ చెట్లు. అక్కడక్కడ వెలిగే దీపాలు దారిని అస్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయి. గోపాల్ ఆమెపక్కనే నడుస్తున్నాడు. టి. సి. చూపిన వింతచూపు అతన్ని కలవర పెట్టింది. శారదవైపు అపుడప్పుడు చూడసాగాడు — ఆమె సూటిగా ముందుకిచూస్తూ నడుస్తోంది. చీకట్లో ఆమె పక్కన తను ఆవిధంగా ఒంటరిగా నడవటం ఎవరైనా చూస్తే ఏమనుకుంటారో ? ఏదో చిత్రమైన భావం కలుగుతోంది. ఇంతసేపూ ఆమెతో మాట్లాడినా వ్యవహారంతప్ప మరో ఆలోచనే రాలేదు. చీకటీ, ఒంటరితనమూ ఎందుకో కవ్విస్తున్నాయి. ఆలోచనల్ని బలవంతంగా నిలదొక్కుకున్నాడు.

బంగళా సమీపించింది. దొరల ప్రభుత్వం రోజుల్లో కట్టించిన ఆ బంగళా పాతకాలానికి ప్రతినిధిగా ఉంది.

'దండం బాబూ' అన్నాడు చౌకీదారు.

'రూమ్ ఖాళీగా ఉందా ?' అన్నాడు గోపాల్.

'చిత్తం బాబూ' అని వింతగా చూశాడు ఆ ఇద్దరివైపూ చౌకీదారు.

'లోపలికి రండి.'

'ఒక్కటే రూమ్ ఖాళీగా ఉందిబాబూ రెండోరూమ్‌లో ఎవరో ఒకాయన ఇంతకి ముందే వచ్చారు' అన్నాడు చౌకీదార్.

'సరే. మీరీ గదిలో పడుకోండి శారదగారూ. నేనిక్కడ వరండాలో పడుకుంటాను. లోపల గడియ వేసుకోండి.' అన్నాడు గోపాల్.

శారద గదిలోకి ప్రవేశించింది.

'చౌకీదార్, ఆగదిలోని బల్ల వరండాలోకిపట్టు. ఇక్కడ పడుకుంటాను' అన్నాడు గోపాల్. చౌకీదార్ బల్లదిగలోంచి బరబర లాగాడు. ఆ చప్పుడుకి రెండోగదిలోని వ్యక్తి బయటికి వచ్చాడు.

'ఎవరు? టి. టి. ఇ. గారా? ఏం సార్ నైన్టీనైన్ అప్‌కి కటక్‌దగ్గర మైనర్ యాక్సిడెంటయిందిట. రాత్రి ఒంటిగంటకయినా వాస్తుందంటారా?'

టి. టి. ఇ. అతన్నితేరి పారచూశాడు. పొడుగ్గా నల్లగా బలిష్టంగా ఉన్నాడు. కోరమీసాలు గాంభీర్యాన్ని కలగచేస్తున్నా, పెదవుల్లోని వంకరతనం కొంత క్రౌర్యాన్ని స్ఫురింప చేస్తోంది.

'సారీ ఎంక్వయిర్ చేయలేదుసార్' అన్నాడతను.

'ఒంటిగంట కొస్తుందట చౌకీదార్. మర్చిపోకుండా లేపవోయ్' ఆజ్ఞాపించే స్వరంతో అన్నాడతను.

'చిత్తం' అన్నాడు చౌకీదార్.

'అదేసమయంలో శారద బయటికి వచ్చింది.

'తలుపుకి లోపల గడియ లేదండీ'

ఆమె తియ్యని కంఠస్వరమూ, మెరుపులా జిగేలుమని మెరిసిన ఆమె విగ్రహమూ రెండోగదిలోని వ్యక్తిని ఆకర్షించాయి.

'ఈ గదిలో తలుపులకి గడియ లేదు. ఇవన్నీ పురాతత్వ శాస్త్రజ్ఞులకి ఉపకరించటానికేగాని మనకోసం కావు.' అన్నాడు వెడవెడ నవ్వుతూ ఆ వ్యక్తి.

'తలుపులు జేరవేసి కుర్చీ ఆనించి పడుకోండి.' అన్నాడు గోపాల్ శారద ఆపనిలో నిమగ్నురాలైంది.

'వారు మీ—' . సందేహంగా ఆగాడు ఆ వ్యక్తి.

'పేసెంజర్. తెల్లారి భువనేశ్వర్ వెడతారట.' అన్నాడు గోపాల్.

'ఐసీ, ఐయాం ప్రకాష్ ఇంజనీరింగ్ కంట్రాక్టర్'

'గ్లాడ్‌టు మీట్‌యూ.'

'మీరీగదిలో పడుకోవచ్చండీ. నేనోగంట ఆగి స్టేషన్‌కి వెళ్లిపోతాను' అన్నాడు ప్రకాష్.

'థాంక్స్. కాని ఇక్కడే కాస్త గాలి

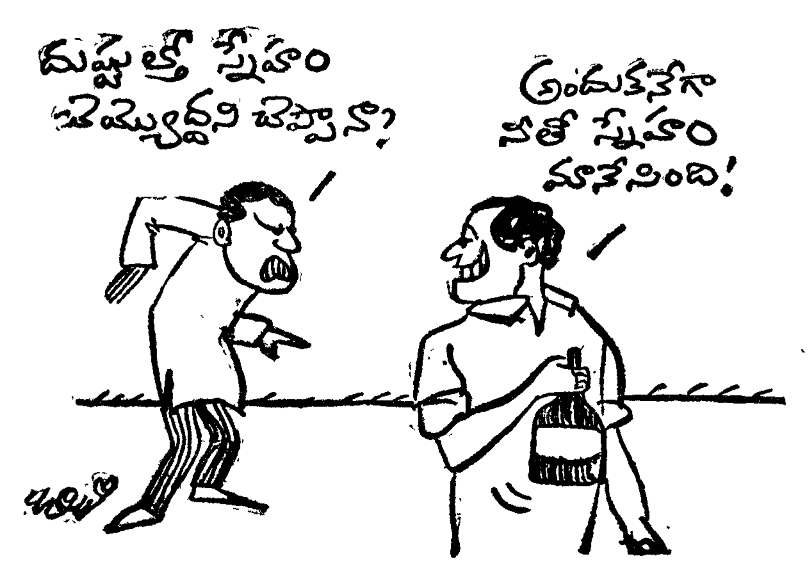

స్తూంది.' అంటూ గోపాల్ [illegible] విప్పదీసి బల్లమీద పడుకున్నాడు. ప్రకాష్ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. శారద తలుపులువేసి, కుర్చీ ఆనించి బల్లమీద శరీరం వాల్చింది.

గాలి చల్లగా వీస్తున్నా గోపాల్‌కి నిద్రరావటం లేదు. నిమిషాలు గడిచిపోతున్నాయి. ప్రకృతి మాటు మణిగి ఉంది. అప్పుడప్పుడు స్టేషన్లో గంటల చప్పుడూ, ఏ గూడ్స్‌ట్రెయినో పోతున్న ధ్వని తప్ప మరే సందడీ లేదు. శారద సుందరవిగ్రహమే ఎన్నో భంగిమల్లో గోపాల్ మనోరంగంమీద నృత్యంచేస్తోంది. ఆ నొక్కు నొక్కుల శిరోజాలూ, తెల్లచీర, కంపించే పెదవులూ, ఆ యవ్వనపు వొంపుసొంపులూ—అతన్ని పిచ్చెక్కిస్తున్నాయి. ఆమె ఒంటరిగా ఉంది. తనకి ఋణపడి ఉంది, ఆ సన్నటి నడుం చుట్టూ చెయ్యేసి ఒక్కసారి బిగికౌగిలిలోకి లాక్కుంటే—! ఆలోచనలతో తల వేడెక్కి పోతోంది. ఉహూఁ, ఇక తన వల్లకాదు. ఏమైనాసరే ఆ కవ్వించే నవ యవ్వనం—

బల్లమీద కదిలాడు గోపాల్. ఎవరో తనబల్ల పక్కగా నడిచినట్టు అనుమానం కలిగింది. ఏదో కిరకిర చప్పుడు. కటిక చీకటిగా ఉంది. అతను గదిలో లైటు ఆర్పివేసి పట్టున్నాడు. వరండాలో లైటు లేదు. అబ్బ. రెచ్చగొట్టే చీకటి—తలుపులకి గడియలు లేవు—గోపాల్ బల్లమీంచి లేచాడు.

ఉన్నట్టుండి నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ ఓ కేక! గుండెల్ని చీల్చివేసే ఆర్తనాదం! అందులో నిస్సహాయత, భయం, కోపం, కసి?

గోపాల్‌కి మతిపోయింది. ఆ కేక ఎక్కడినించి వచ్చిందో ఒక్క క్షణం పోల్చుకోలేక పోయాడు.

మళ్ళీ కేక—కలియబడుతున్నచప్పుడు, చప్పున గోపాల్‌కి స్ఫురణకి వచ్చింది. ఇంతకిముందే బల్లపక్కగా ఏదో ఆకారం కదిలింది. వోహ్! ఒక్క ఉదుటున లేచాడు. బలంగా శారదగది తలుపులు తోశాడు. చీకటిలో ఆకారాలు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. చప్పున లైట్‌వేశాడు. ఆ దృశ్యంచూసి స్తంభీభూతు డయాడు.

[illegible] ప్రకాష్ శారదని ఆక్రమిస్తున్నాడు. డేగ తన్నుకుపోతున్న గువ్వపిట్టలా ఆమె ఆక్రందనం చేస్తూ శక్తి కొద్దీ పెనుగులాడుతోంది.

టి. టి. ఇ. గోపాల్‌కి శివం పెరిగింది. ఉగ్రనరసింహమూర్తి అయాడు. తటాలున ప్రకాష్‌మీదికి లంఘించాడు. సత్తువ కొద్దీ చాచి లెంపకాయకొట్టాడు. జుట్టుపట్టిలాగి ఒక్క తన్ను తన్నాడు. అంత మనిషీ చాపచుట్టగా నేలకి కరచుకొని, చప్పున లేచి, పిల్లిలా జారుకున్నాడు.

శారద చేతుల్లో ముఖం కప్పుకొని ఏడుస్తోంది. గోపాల్ [illegible] అటు వైపు చూసి, 'స్కౌండ్రల్' అన్నాడు. శారద అతన్ని చూసి తనేం చేస్తున్నదీ తెలియక, చప్పున అతని రెండుచేతులూ పట్టుకొని 'ఇవాళ మీరు లేకపోతే నాగతి ఏమయేదో!' అని గద్గదికంగా అంది.

'రాస్కెల్. ఇన్నాళ్ళా ఈ ఆరడుగుల భారీశరీరాన్ని ఎందుకు పెంచి పోషిస్తున్నానా అని దిగులుపడేవాణ్ణి. దీని అవసరమేమిటో ఇప్పుడు తెలిసింది.' పిడికిలి బిగించి చెయ్యి గాలిలో ఊపుతూ అన్నాడు టి. టి. ఇ. చేతులు విడిపించుకొని.

దురదని తరమండి!

PDSADL 1274TE

అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్‌మెంట్

ఎక్సిమా • తామర • గజ్జి

వీటిని సురక్షితంగా, శీఘ్రంగా, చక్కగా పోగొడుతుంది.

ఇది అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తయారింపే అని గుర్తు ఉంచుకోండి.

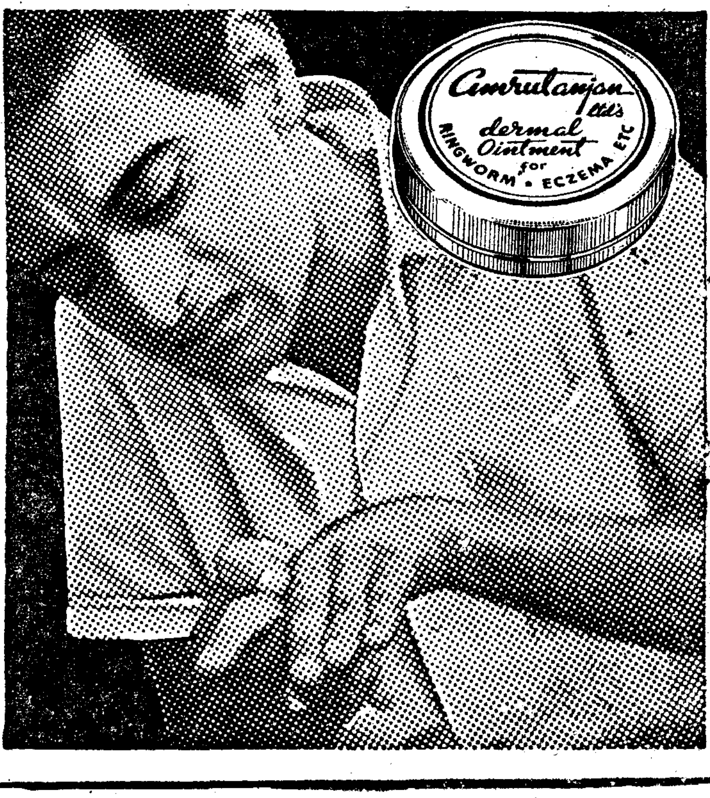

వందేమాతరం

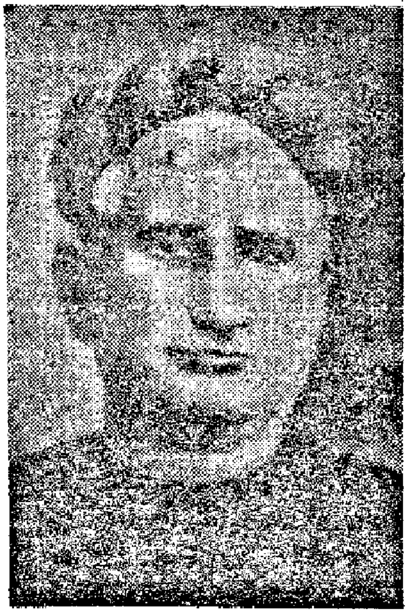

బంకిం చంద్రఛటర్జీ.

కన్యాకుమారి నుంచి కాశ్మీరందాకా 'వందేమాతరం' అనే మాటలు భారతీయుల దేహాలని పులకింప చేస్తాయి అసలు 'వందేమాతర'మే మన జాతీయ గీతం అయి ఉండాలని ఎందరో భారతీయులు అనుకుంటారు రాజ్యాంగంలో ఈ పాటకి 'జనగణమన'లో సమానస్థాయి ఉంది.

కాని, ఈ అద్భుత పదజాలాన్ని సృష్టించిన బంకిమచంద్ర ఛటర్జీ గృహం నేడు శిథిలంగా ఉంది. ఇప్పటికయినా శ్రద్ధ తీసుకోనకపోతే శిథిల కుడ్యాలుకూడా మిగలవేమో !

ఇది కలకత్తా వద్ద నయిహాటీ సమీపంలో ఉన్న ఖతల్పారా గ్రామంలో ఉంది. అక్కడి రిక్షావాడికి కూడ దీని చరిత్ర కొంత తెలుసు బంకిమ చంద్రుడివంశం పెద్ద జమిందారీ వంశం. ఈ భవనం వారి పూర్వీకులు సుమారు రెండువందల ఏళ్లకింద కట్టించారు నేడు దానిలో ఒక్క రాధాకృష్ణమందిరం (బంకిమ చంద్రుడి తండ్రిగారు కట్టించినది) మాత్రమే మంచి స్థితిలో ఉంది. కొంత భాగం మరమ్మత్తు చేయించుకుని బంకిమ చంద్రుడి వంశంవారు కొందరు నివాసం ఏర్పరచుకున్నారు. అతని శయనాగారంగా ఉండిన గదులు ఇంకా పడిపోలేదు...

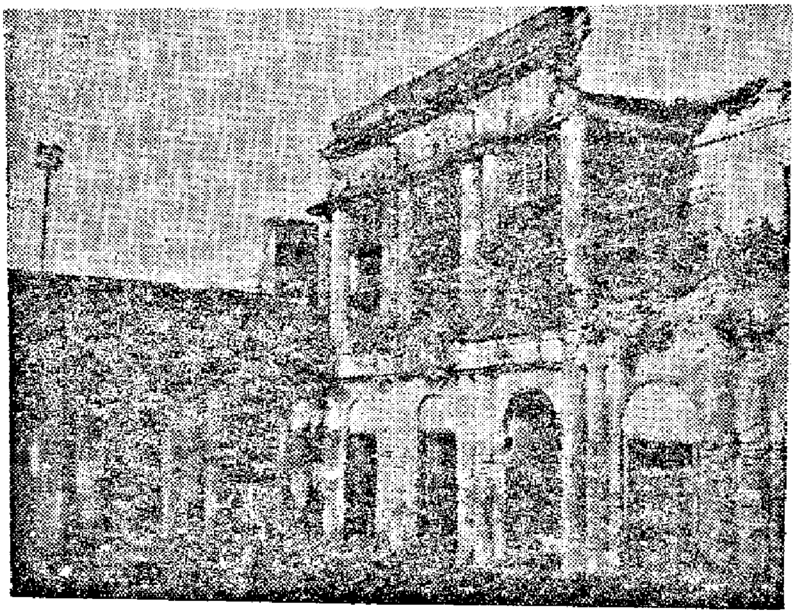

బంకిం చంద్రఛటర్జీ నివసించిన గృహం.

1938 లో బంకిమచంద్రుడి శత జయంతి ఉత్సవాలు జరపాలనుకున్నారు కాని 1954లో కీ. శే. బిధాన్ చంద్రరాయ్ ఆయన స్మృతిచిహ్నాలని పదిలపరచటానికి కూడా ఎవరూ ప్రయత్నించలేదు. ఛటర్జీల భవనంలో కొన్ని అలమారాలలో బంకిమచంద్రుడు వాడిన టోపీలు, శాలువలూ వగయిరా ఉన్నాయి...

వందేమాతరం చెక్కి ఉన్న రాగిపత్రం ఒక పాలరాయి స్తంభంమీద పొదిగి ఉంది. ఏటా రెండు వేలమందిదాకా ఇక్కడికి వచ్చిపోతూ ఉంటారు పశ్చిమ వంగ రాష్ట్ర ప్రభుత్వంవారు ఈ ఇంటిని తీసుకుని ఒక పురా ప్రదర్శనశాలగా మార్చటానికి నిర్ణయించారుట. ఈ నిర్ణయం త్వరలో అమలు కాగలదని ఆశించాలి.

—హిస్టారికస్ ●

శారద అతనివైపు ఆరాధనా పూర్వకంగా చూసింది.

'మీ మేలు ఎన్నటికీ మర్చిపోను.'

'దాందేముందిలెండి. తలుపులు జాగ్రత్తగా వేసుకొని పడుకోండి' అన్నాడు గోపాల్.

'మళ్లీ అతనేం దౌర్జన్యం చేస్తాడో?' భయం భయంగా వణుకుతున్న పెదవులతో అంది శారద.

నేల నింగి

'ఇంకెక్కడున్నాడు! ఎప్పుడో దౌడు తీసి ఉంటాడు. అయినా మీ తలుపులకి అడ్డంగా బల్ల లాక్కుని పడుకుంటాను. ఎవడొస్తాడో చూస్తా'

గది బయటికివచ్చి బల్ల తలుపులకి అడ్డంగా లాగాడు గోపాల్. ఆమె గది తలుపులు దగ్గరగావేసింది.

టి. టి. ఇ. గోపాల్ బల్లమీదికి వాలి కాళ్లు చాచుకుని, జబ్బ చరుచుకొని, గర్వంగా గొంతు సవరించుకొని, తలుపులవైపు నిబ్బరంగా చూసి 'నిద్రపోండి, ఎవడన్నా సాహసించివస్తే డొక్క చీరేస్తాను' అన్నాడు. ఆ సమయంలో అతనికి శారద సౌందర్యమూ, కవ్వించే యౌవ్వనమూ గుర్తుకి రానే లేదు. ●